

Declarație

Alexandru Cristian

Nu vreau să te îmbrățișez,vreau
să mă uit la tine ca la o străina.
pot oare,putea-voi?
da de ce ești la fel de frumoasă ca înainte
și la fel de mincinoasă,hai nu mă tortura.
tu ești inchișiția mea,ești rugul meu
ești furtuna ce rupe sufletul în două
tu ești.....nu acum nu mai ești.

Ai plecat,undeva pe stradă,cu mulțimea de nimeni
te-ai împerecheat,tramavaiul te săruta la fiecare urcare,
trotuarul te bătea la fiecare pas.nu mai sta așa
ca un far,hai stinge lumina ca să pot veni lângă tine.
de ce nu pot..de ce nu poți....

Uite acum vreau să dedic ceva cuiva și
nu știu ce să aleg ea sau tu,tu sau ea
sau mai bine nimeni...mă cheamă dorul
pielii ei,mă atrage mirosul tău,mă corupe
mersul ei,mă supune salutul tău,mă urăște....,tu
mă mai urăști.

Toți avem o declarație pentru cineva
eu nu am o declarație am o rugămintă
nu mai cere declarații....știi că te doresc...

Din volumul Versuri Ciobite de Alexandru Cristian publicat in anul 2011, republicat in 2018 la
Editura Semne-Artemis